

Με τον όρο **Μυκηναϊκός Πολιτισμός** χαρακτηρίζεται ο προϊστορικός πολιτισμός της Ύστερης Εποχής του Χαλκού, που αναπτύχθηκε την περίοδο 1700-1001 π.Χ. , κυρίως στην κεντρική και νότια ηπειρωτική Ελλάδα. Το επίθετο «μυκηναϊκός» προέρχεται από την πρώτη αρχαιολογική θέση στην οποία εντοπίστηκε, τις Μυκήνες, που αποτελούν και ένα από τα σημαντικότερα κέντρα του. Κατά την περίοδο ακμής του εξαπλώθηκε και στην Κρήτη, στα νησιά του Αιγαίου και στην Ανατολική Μεσόγειο.

Σημαντικότερη πηγή για την πολιτισμική γεωγραφία του μυκηναϊκού κόσμου παραμένουν τα αρχαιολογικά ευρήματα, με δεύτερη σημαντικότερη τα κείμενα της **Γραμμικής Β γραφής** .

Ο Μυκηναϊκός Πολιτισμός εξαπλώθηκε σταδιακά προς νότια και ανατολικά μέσω των θαλάσσιων δρόμων, Τα άφθονα ευρήματα εισηγμένης μυκηναϊκής κεραμικής στα νησιά του Αιγαίου και σε ολόκληρη την ανατολική Μεσόγειο, καθώς και η ανάπτυξη επιτόπιων απομιμήσεων, δίνουν τα σημαντικότερα στοιχεία.

Από τη μυκηναϊκή αρχιτεκτονική είναι γνωστές οχυρές ακροπόλεις, που περιλαμβάνουν ανάκτορα, και ταφικά μνημεία. Τειχισμένες ακροπόλεις έχουν βρεθεί στην Τίρυνθα, τις Μυκήνες και τη Μιδέα της Αργολίδας, στη Λάρισα του Άργους. Οι Έλληνες της πρώτης χιλιετίας αισθάνονταν δέος βλέποντας τα ερείπια των μυκηναϊκών ακροπόλεων και απέδιδαν την κατασκευή τους στους Κύκλωπες. Από εκεί προήλθε ο χαρακτηρισμός των μυκηναϊκών τειχών ως «κυκλώπειων».

Στην ταφική αρχιτεκτονική κυριαρχούν **τρεις τύποι τάφων**: ο λακκοειδής, ο λαξευτός θαλαμοειδής ή θαλαμωτός και ο θολωτός. Οι **θολωτοί τάφοι** συγκαταλέγονται χωρίς αμφιβολία στα πιο λαμπρά και εντυπωσιακά αρχιτεκτονήματα του Μυκηναϊκού Πολιτισμού.